

дърва та на Олтаря (Жертвенинка), тогава му казваш
больж тж и повелѣніе-то на Господа Бога, какво то каз-
ва Іосифъ жидовинъ, и речеъ:

» Сыне мой! изъх молитвъ отъ Бога и не просишъ, и
» като сѣ породилъ, изъ много трудъ тѣ отхранишъ, и ни-
» що не вѣщаваешъ, и не обичаешъ друго освѣтъ тебѣ, и
» жалаешъ да тѣ видишъ извършенъ мѣжъ, и да тѣ оста-
» вѣхъ на слѣдникъ слѣдъ мене и: но, защото Богъ изво-
» лѣлъ да тѣ зымно, и азъ пакъ да сѣ лишишъ отъ те-
» бѣ: претърпи мѣжъ, да вѣдешъ закланъ отъ мене Не-
» му въ жертвѣ. Защото, азъ сѣ покорявамъ на Бога,
» що нишъ отъ насъ такъвжъ жертвѣ, ради вѣчнѣ-тж
» измѣ насъ Неговъ минаостъ, изъ кога-то ны запазваешъ
» и въ побойно време, и въ мирно. И защото и сѣ
» породилъ изъх Божественныя законъ, ради туй, кога
» да е, все ще умрешъ. Но нынѣ нешишъ просто да
» излезнешъ отъ този животъ. Но отъ сѣщаго и отца,
» ще сѣ принесешъ жертвѣ на Отца Бога на синца ны.
» За това Той не ще да отидешъ при Него, отъ нѣкога
» болѣстъ, или отъ нѣкога вранъ, що сѣ случаватъ: но
» средъ молитвы и жертвы иска да ти прѣмни дѣшъ тж
» и да ѣж упокои при Себѣ и: и тамъ помни и мене, що
» съмъ тѣ отхранилъ, да подкрѣпишъ старостъ тж ми:
» не ты самъ и, но остави ми Бога създателя вѣсто
» себѣ и. А Ісакъ, като бѣлъ сѣщъ сынъ на такъвжъ
» Отецъ, вѣрно прѣлазъ бащинъ тѣ и хораты, и речеъ:
» Нешахъ бы бѣлъ достонъ сынъ, ако бѣхъ непослу-